

អនុសញ្ញាលេខ ៨៧

ស្តីពី

សេរីភាពនៃសមាគម

និងការការពារសិទ្ធិ នៃការបង្កើតសមាគម

អនុសញ្ញា លេខ ៨៧

ស្តីពី

សេរីភាពនៃសមាគម និងការការពារសិទ្ធិនៃការបង្កើតសមាគម^(១)

សន្និសីទសាកលនៃអង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ

បានឃើញការកោះប្រជុំនៅទីក្រុងហ្សឺណែវដោយក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៃការិយាល័យអន្តរជាតិខាងការងារ និងបានបើកសម័យប្រជុំលើកទី សាមសិបមួយរបស់ខ្លួននៅថ្ងៃទី ១៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ១៩៤៨. បានឃើញការយល់ព្រមចាត់ទុកសំណើមួយចំនួនស្តីអំពីសេរីភាពនៃសមាគម និងការការពារសិទ្ធិបង្កើតសមាគមក្នុងទម្រង់ជាអនុសញ្ញា ព្រមទាំងបញ្ចូលសំណើទាំងនោះទៅក្នុងចំណុចទីប្រាំពីរនៃ របៀបវារៈរបស់សម័យប្រជុំ នេះ.

បានឃើញបុព្វកថានៃធម្មនុញ្ញរបស់អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារដែលប្រកាសថា " ការទទួល ស្គាល់នូវគោលការណ៍ស្តីពីសេរីភាពនៃសមាគម " គឺបានដល់មធ្យោបាយនៃការកែលម្អកិច្ចការងារ និងការ បង្កើតនូវសន្តិភាព.

បានឃើញសេចក្តីប្រកាសហ្វីឡាដែលហ្វីយ៉ា ដែលបញ្ជាក់ថា " សេរីភាពនៃការសំដែងមតិ និងសេរីភាពនៃសមាគម គឺមានសារៈសំខាន់សំរាប់ការទ្រទ្រង់ ឱ្យមានវឌ្ឍនធិម " .

បានឃើញសេចក្តីព្រមព្រៀងជាឯកភាពរបស់សន្និសីទសាកលនៃអង្គការអន្តរជាតិខាងការងារលើកទីសាមសិប ដែលកំណត់ថាគោលការណ៍ទាំងនោះគួរមានទម្រង់ជាច្បាប់អន្តរជាតិ.

បានឃើញសម័យប្រជុំលើកទីពីរនៃមហាសន្និបាតរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ដែលបានសំរេចគាំទ្រគោលការណ៍ទាំងនេះព្រមទាំងបានស្នើឱ្យអង្គការអន្តរជាតិខាងការងារបន្តការខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីអាចមានលទ្ធភាពអនុម័តអនុសញ្ញាអន្តរជាតិបានមួយ ឬច្រើនថែមទៀត.

អនុម័តនៅថ្ងៃទីប្រាំបួនខែកក្កដាឆ្នាំមួយពាន់ប្រាំបួនរយសែសិបប្រាំបីនូវអនុសញ្ញានេះដែលតទៅហៅថា អនុសញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៤៨ ស្តីពី សេរីភាពនៃសមាគម និងការការពារសិទ្ធិនៃការបង្កើតសមាគម :

កាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមាន : ៤ កក្កដា ១៩៥០

ផ្នែក ទី ១
សេរីភាពនៃសមាគម

មាត្រា ១

ចាប់ពីពេលដែលអនុសញ្ញានេះបានចូលជាធរមានតទៅ ប្រទេសជាសមាជិកនីមួយៗនៃអង្គការអន្តរជាតិ ខាងការងារដែលបានផ្តល់សច្ចាប័នលើអនុសញ្ញានេះ ត្រូវទទួលខុសត្រូវធ្វើឱ្យមានប្រសិទ្ធិភាពនូវបទប្បញ្ញត្តិទាំង ឡាយដូចមានចែងក្នុងមាត្រាជាបន្តបន្ទាប់ ខាងក្រោម ។

មាត្រា ២

ដោយមិនមានការបែងចែកអ្វីទាំងអស់ កម្មករនិយោជិត និងនិយោជក មានសិទ្ធិបង្កើតសមាគម លើក លែងតែការគោរពបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងនៃអង្គការសាមីចេញ ក៏មានសិទ្ធិចូលរួមក្នុងសមាគមតាមការជ្រើស របស់ខ្លួន និងដោយមិនបាច់ មានសុំការអនុញ្ញាតជាមុនឡើយ ។

មាត្រា ៣

១. អង្គការនៃកម្មករនិយោជិត និងអង្គការនិយោជកមានសិទ្ធិ ពាក់តែងលក្ខន្តិកៈនិងបទបញ្ជាផ្សេងៗ បោះឆ្នោតជ្រើសរើសអ្នកតំណាងរបស់ខ្លួនដោយសេរី និងចាត់ចែងរៀបចំរដ្ឋបាលនិងសកម្មភាពរបស់ខ្លួន ព្រមទាំង មានសិទ្ធិរៀបចំកម្មវិធីសកម្មភាពនានារបស់ខ្លួន ដោយខ្លួនឯង ។

២. អាជ្ញាធរសាធារណៈត្រូវរាំងស្ងាត់នូវរាល់អំពើជ្រៀតជ្រែកនានា ដែលអាចកំរិត ឬក៏បង្អាក់ការអនុវត្តន៍ ដោយពេញលេញតាមច្បាប់ អំពីសិទ្ធិនេះ ។

មាត្រា ៤

អង្គការកម្មករនិយោជិត និងអង្គការនិយោជកមិនអាចត្រូវបានរំលាយ ឬព្យួរដោយអាជ្ញាធររដ្ឋបាល ឡើយ ។

មាត្រា ៥

អង្គការកម្មករនិយោជិត និងអង្គការនិយោជកមានសិទ្ធិបង្កើត ឬចូលរួមក្នុងសហព័ន្ធឬសម្ព័ន្ធ ហើយ អង្គការ ឬសហព័ន្ធ ឬសម្ព័ន្ធទាំងនេះក៏មានសិទ្ធិចងសម្ព័ន្ធជាមួយនិងអង្គការអន្តរជាតិនៃកម្មករ-និយោជិត និង អង្គការអន្តរជាតិនៃនិយោជក ដែរ ។

មាត្រា ៦

បទប្បញ្ញត្តិក្នុងមាត្រា ២ មាត្រា ៣ និង មាត្រា ៤ នៃអនុសញ្ញានេះក៏ត្រូវអនុវត្តចំពោះសហព័ន្ធ និងសម្ព័ន្ធនៃអង្គការកម្មករនិយោជិត និងអង្គការនិយោជកផងដែរ ។

មាត្រា ៧

បុគ្គលិកលក្ខណៈតាមច្បាប់នៃអង្គការកម្មករនិយោជិត អង្គការនិយោជក ឬសហព័ន្ធ និងសម្ព័ន្ធ នៃអង្គការទាំងនេះ មិនអាចជាមូលហេតុនាំឱ្យមានការដាក់កំរិតនៃការអនុវត្តន៍បទប្បញ្ញត្តិក្នុងមាត្រា២ មាត្រា៣ និង មាត្រា ៤ នៃអនុសញ្ញានេះឡើយ ។

មាត្រា ៨

១. ក៏ដូចជាប្រជាពលរដ្ឋឬអង្គការសមូហភាពនានាដែរ នៅក្នុងការអនុវត្តន៍សិទ្ធិដូចមានចែងក្នុងបទប្បញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះ កម្មករនិយោជិត និងនិយោជក ព្រមទាំងអង្គការរបស់ខ្លួនត្រូវគោរពច្បាប់នៃដែនដី ។
២. ច្បាប់នៃដែនដីមិនត្រូវធ្វើឱ្យមានការចុះខ្សោយ ឬមិនត្រូវបានគេយកទៅអនុវត្តដើម្បីធ្វើឱ្យមានការថមថយដល់ការធានារ៉ាប់រងទាំងឡាយដូចដែលមានចែងនៅក្នុងអនុសញ្ញានេះ ។

មាត្រា ៩

១. វិសាលភាពនៃការធានារ៉ាប់រងដែលចែងក្នុងអនុសញ្ញានេះ អាចអនុវត្តចំពោះកងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធ និងកងនគរបាល ហើយដែលវិសាលភាពនេះត្រូវបានកំណត់ដោយច្បាប់ ឬគោលការណ៍នានារបស់ជាតិ ។
២. អនុលោមតាមគោលការណ៍ដែលមានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ៨ មាត្រា ១៩ នៃធម្មនុញ្ញរបស់អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ ការផ្តល់សច្ចាប័នចំពោះអនុសញ្ញានេះដោយប្រទេសជាសមាជិកណាមួយមិនអាចជាផលប៉ះពាល់ចំពោះច្បាប់ សេចក្តីសំរេចរបស់តុលាការ ទំនៀមទំលាប់ ឬកិច្ចព្រមព្រៀងជាធរមាន ដែលតាមច្បាប់ទាំងនោះ សមាជិកនានានៃកងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធ ឬកងនគរបាលអាចទទួលនូវសិទ្ធិណាមួយ ដែលបានធានាដោយអនុសញ្ញានេះ ។

មាត្រា ១០

នៅក្នុងអនុសញ្ញានេះពាក្យថា " អង្គការ " មានន័យថាអង្គការនៃកម្មករ-និយោជិត ឬអង្គការនិយោជក ដែលមានគោលដៅដើម្បីលើកស្ទួយ និងការពារអត្ថប្រយោជន៍នៃកម្មករ-និយោជិត ឬ និយោជក ។

ផ្នែក ទី ២

សិទ្ធិក្នុងការបង្កើតសមាគម

មាត្រា ១១

នៅពេលដែលអនុសញ្ញានេះចូលជាធរមាន ប្រទេសជាសមាជិកនីមួយៗនៃអង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ ត្រូវទទួលខុសត្រូវដាក់ចេញនូវវិធានការដែលចាំបាច់ និងសមស្របដើម្បីធានាឱ្យនិយោជិត កម្មករ និង និយោជកអាចអនុវត្ត បានដោយសេរីនូវសិទ្ធិក្នុងការបង្កើតសមាគម ។

ផ្នែក ទី ៣

បទប្បញ្ញត្តិផ្សេងៗ

មាត្រា ១២

១. ទាក់ទងទៅនឹងដែនដីចំណុះដែលយោងតាមមាត្រា ៣៥ នៃធម្មនុញ្ញរបស់អង្គការអន្តរជាតិខាង ការងារ ហើយដែលបានធ្វើវិសោធនកម្មដោយលិខិតុបករណ៍វិសោធនកម្មនៃធម្មនុញ្ញរបស់អង្គការអន្តរជាតិខាង ការងារនៅ ឆ្នាំ ១៩៤៦ លើកលែងតែបណ្តាដែនដីដែលអនុលោមតាមកថាខ័ណ្ឌ ៤ និង ៥ នៃមាត្រាខាងលើ ប្រទេសជាសមាជិកនីមួយៗដែលផ្តល់សច្ចាប័នចំពោះអនុសញ្ញានេះ ត្រូវជូនទៅអគ្គនាយកនៃការិយាល័យ អន្តរជាតិខាង ការងារជាបន្ទាន់បន្ទាប់ពីការផ្តល់សច្ចាប័ននោះមកនូវសេចក្តី ប្រកាសអំពី :

- (ក) ដែនដីចំណុះ ដែលបទប្បញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះត្រូវបានគេអនុវត្តដោយមិនមានការកែប្រែ ។
- (ខ) ដែនដីចំណុះ ដែលបទប្បញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះត្រូវបានគេអនុវត្តដោយមានការកែប្រែ ដោយមានភ្ជាប់ មកជាមួយនូវសេចក្តីអធិប្បាយពិស្តារអំពីការកែប្រែទាំងនោះផង ។
- (គ) ដែនដីចំណុះ ដែលអនុសញ្ញានេះមិនអាចអនុវត្តបាន។ ក្នុងករណីនេះ ត្រូវបង្ហាញពីមូលហេតុដែលមិន អាចឱ្យអនុសញ្ញានេះអនុវត្តបាន ។
- (ឃ) ដែនដីចំណុះ ដែលខ្លួនត្រូវរក្សាទុក ។

២. ការព្រមព្រៀងដូចមានចែងក្នុង វាក្យខ័ណ្ឌ (ក) និង (ខ) នៃកថាខ័ណ្ឌ ១ នៃមាត្រានេះ ត្រូវបានគេ ចាត់ទុកថាជាផ្នែកបតិដ្ឋាប័ននៃការផ្តល់សច្ចាប័នលើអនុសញ្ញានេះ ហើយក៏ត្រូវមានអំណាចក្នុងការផ្តល់សច្ចាប័ន ដែរ ។

៣. ប្រទេសជាសមាជិកណាក៏ដោយអាចធ្វើសេចក្តីប្រកាសជាបន្តបន្ទាប់នៅពេលណាក៏បាន ដើម្បីបដិសេធ ដោយផ្នែក ឬទាំងស្រុងនូវការរក្សាទុកទាំងឡាយដែលបានធ្វើនៅក្នុងសេចក្តីប្រកាសដើមរបស់ខ្លួនដូចដែលមាន ចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌរង (ខ) (គ) ឬ (ឃ) នៃកថាខ័ណ្ឌ ១ នៃមាត្រានេះ ។

៤. ប្រទេសជាសមាជិកណាក៏ដោយ ត្រូវធ្វើសេចក្តីប្រកាសអំពីការកែប្រែ ទោះក្នុងប្រការណាក៏ដោយ នូវសេចក្តីសំរេចនៃសេចក្តីប្រកាសចាស់ ព្រមទាំងគូសបញ្ជាក់អំពីស្ថានភាពបច្ចុប្បន្នដែលទាក់ទងទៅ នឹងដែនដី សហព័ន្ធទាំងនេះទៅអគ្គនាយកនៃការិយាល័យអន្តរជាតិខាងការងារ នៅពេលណាដែលអនុសញ្ញានេះក្លាយជាកម្មវត្ថុនៃការធ្វើអប្បធិបត្តិកម្មដោយអនុលោមតាមមាត្រា ៣៤ នៃចម្លងប្រកាសរបស់អង្គការអន្តរជាតិខាង ការងារ ។

មាត្រា ១៣

១. នៅកន្លែងណាដែលខ្លឹមសារនៃអនុសញ្ញានេះស្ថិតនៅក្នុងអំណាចស្វ័យគ្រប់គ្រង នៃដែនដីចំណុះ ប្រទេសជាសមាជិកដែលទទួលខុសត្រូវចំពោះបញ្ហាទំនាក់ទំនងអន្តរជាតិនៃដែនដីនោះ ដោយមានការព្រមព្រៀង ជាមួយនឹងរដ្ឋាភិបាលនៃដែនដីចំនុះ អាចធ្វើជូនអគ្គនាយកនៃការិយាល័យអន្តរជាតិខាងការងារ នូវសេចក្តីប្រកាស យល់ព្រមបំពេញកាតព្វកិច្ចក្នុងអនុសញ្ញា នេះក្នុងនាមដែនដីចំណុះនោះ ។

២. សេចក្តីប្រកាសយល់ព្រមលើកាតព្វកិច្ចក្នុងអនុសញ្ញានេះ អាចធ្វើជូនទៅអគ្គនាយកនៃការិយាល័យ អន្តរជាតិខាងការងារដោយ :

- (ក) ប្រទេសជាសមាជិក ពីរ ឬលើសពីនេះដែលមានទឹកដីសហព័ន្ធស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ខ្លួន ។
- (ខ) អាជ្ញាធរអន្តរជាតិដែលទទួលបន្ទុកគ្រប់គ្រងទឹកដីសហព័ន្ធដោយអនុលោមតាមកតិកាសញ្ញារបស់អង្គការ សហ ប្រជាជាតិ ឬកតិកាសញ្ញាផ្សេងៗទៀតដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងដែនដីទាំងនោះ ។

៣. សេចក្តីប្រកាសនានាអនុលោមតាមកថាខ័ណ្ឌខាងលើនៃមាត្រានេះ ដែលត្រូវជូនដំណឹងទៅអគ្គនាយក នៃការិយាល័យអន្តរជាតិខាងការងារ ត្រូវបញ្ជាក់ថាគឺបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃអនុសញ្ញានេះនឹងត្រូវបានគេយក មកអនុវត្តនៅក្នុងដែនដីចំណុះដោយមាន ឬគ្មានការកែប្រែ ។ នៅពេលដែលសេចក្តីប្រកាសបញ្ជាក់ថាបទប្បញ្ញត្តិ ទាំងនោះត្រូវបានអនុវត្តដោយមានការកែប្រែ សេចក្តីប្រកាសនោះត្រូវមានភ្ជាប់មកជាមួយនូវអត្ថបទពិស្តារ ស្តីពីហេតុផលនៃការកែប្រែនោះផង ។

៤. ប្រទេសជាសមាជិក ឬអាជ្ញាធរអន្តរជាតិដែលពាក់ព័ន្ធ អាចប្រកាសតាមរយៈសេចក្តីប្រកាសជាបន្ទាប់ នូវសិទ្ធិទាំងស្រុង ឬដោយផ្នែកក្នុងការធ្វើឧបាស្រ័យចំពោះការកែប្រែដែលមានចែងនៅក្នុងសេចក្តីប្រកាសកន្លង ទៅ ។

៥. ប្រទេសជាសមាជិក ឬអាជ្ញាធរអន្តរជាតិដែលមានការពាក់ព័ន្ធត្រូវធ្វើទៅអគ្គនាយកនៃការិយាល័យ អន្តរជាតិខាងការងារនូវសេចក្តីប្រកាសបញ្ជាក់អំពីអាណត្តិនៃសេចក្តីប្រកាសកន្លងទៅ ព្រមទាំងបង្ហាញអំពីស្ថាន ភាពបច្ចុប្បន្នទាក់ទងដល់ការអនុវត្តន៍នៃអនុសញ្ញានេះ ក្នុងករណីដែលអនុសញ្ញានេះអាចជាកម្មវត្ថុនៃការធ្វើអប្ប- ធិបត្តិកម្មដោយអនុលោមតាមមាត្រា ៣៤ នៃចម្លងប្រកាសរបស់អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ ។

មាត្រា ១៤

សច្ចាប័នជាផ្លូវការនៃអនុសញ្ញានេះ ត្រូវជូនដំណឹងទៅអគ្គនាយកនៃការិយាល័យអន្តរជាតិខាងការងារ ដើម្បីចុះបញ្ជីការ ។

មាត្រា ១៥

១-អនុសញ្ញានេះត្រូវចាត់ទុកជាកាតព្វកិច្ចចំពោះតែប្រទេសជាសមាជិកនៃអង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ ណាដែលសច្ចាប័នរបស់ខ្លួនត្រូវបានចុះបញ្ជីការដោយអគ្គនាយកនៃអង្គការនេះ ។

២-អនុសញ្ញានេះនឹងចូលជាធរមានក្នុងអំឡុងពេល ១២ ខែ បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចុះបញ្ជីការ ដោយអគ្គនាយកនៃអង្គការនេះ និងបន្ទាប់ពីការផ្តល់សច្ចាប័ននៃប្រទេសជាសមាជិកចំនួនពីររួមគ្នា ។

៣-បន្ទាប់ពីនោះមក អនុសញ្ញានេះនឹងចូលជាធរមានសំរាប់ប្រទេសជាសមាជិកណាមួយ ក្នុងរយៈពេល ១២ ខែបន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចុះបញ្ជីការលើការឱ្យសច្ចាប័នរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ១៦

១-ប្រទេសជាសមាជិកណាមួយ ដែលបានឱ្យសច្ចាប័នអនុសញ្ញានេះរួចហើយ អាចធ្វើអប្បធិបត្តិកម្មអនុ- សញ្ញានេះបន្ទាប់ពីការផុតរលត់នៃអំឡុងដប់ឆ្នាំគិតពីកាលបរិច្ឆេទដែលអនុសញ្ញានេះចូលជាធរមានលើកទី ១ ។ ការធ្វើអប្បធិបត្តិកម្មនេះត្រូវធ្វើដោយលិខិតជូនដំណឹងទៅអគ្គនាយកនៃការិយាល័យអន្តរជាតិខាងការងារដើម្បី អគ្គនាយកនេះចុះបញ្ជីការ ។ អប្បធិបត្តិកម្មនេះនឹងមិនមានសុពលភាពរហូតរយៈពេលមួយឆ្នាំបន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទ នៃអប្បធិបត្តិកម្មនេះបានចុះបញ្ជីការ ។

២-ក្នុងអំឡុងឆ្នាំបន្តបន្ទាប់ពីការផុតរលត់នៃរយៈពេលដប់ឆ្នាំដូចមានចែងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌខាងលើ ប្រទេស ជាសមាជិកនីមួយៗទោះជាបានឱ្យសច្ចាប័នអនុសញ្ញានេះក្តី មិនទាន់បានក្តី ចំពោះការអនុវត្តន៍សិទ្ធិធ្វើអប្បធិបត្តិកម្ម ដែលបានកំណត់ក្នុងមាត្រានេះ ត្រូវបញ្ចូលសំរាប់រយៈពេលដប់ឆ្នាំថ្មីទៀត ហើយបន្ទាប់មកអាចធ្វើអប្បធិបត្តិកម្ម អនុសញ្ញានេះក្នុងអំឡុងនៃការផុតរលត់នៃរយៈពេលដប់ឆ្នាំនីមួយៗ តាមលក្ខខណ្ឌដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រានេះ រួចហើយ ។

មាត្រា ១៧

១-អគ្គនាយកនៃការិយាល័យអន្តរជាតិខាងការងារត្រូវជូនដំណឹងចំពោះគ្រប់ប្រទេសជាសមាជិកទាំង អស់នៃអង្គការនេះអំពីការចុះបញ្ជីការនៃការឱ្យសច្ចាប័ន និងអប្បធិបត្តិកម្មនៃប្រទេសជាសមាជិកដែលបានធ្វើរួច ហើយ ។

២-នៅពេលដែលជូនដំណឹងទៅប្រទេសជាសមាជិកទាំងអស់អំពីការចុះបញ្ជីការឱ្យសច្ចាប័នលើកទី ២ អគ្គនាយក ត្រូវរំលឹកដល់ប្រទេសទាំងនោះអំពីកាលបរិច្ឆេទដែលអនុសញ្ញានេះនឹងចូលជាធរមាន ។

មាត្រា ១៨

អនុលោមតាមមាត្រា ១០២ នៃចម្លងអង្គការសហប្រជាជាតិ អគ្គនាយកនៃការិយាល័យអន្តរជាតិ ខាងការងារ ត្រូវជូនដំណឹងទៅអគ្គលេខាធិការនៃអង្គការសហប្រជាជាតិដើម្បីចុះបញ្ជីការ នូវព័ត៌មានពិស្តារគ្រប់ គ្រាន់ នៃការឱ្យសច្ចាប័ន និងលិខិតអប្បបរមាប្រតិបត្តិកម្មដែលអគ្គនាយកនេះបានចុះបញ្ជីការអនុលោមតាមបទបញ្ញត្តិនៃ មាត្រាបន្តបន្ទាប់ខាងលើ ។

មាត្រា ១៩

នៅពេលដែលពិនិត្យឃើញថាមានការចាំបាច់ ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៃអង្គការអន្តរជាតិខាងការងារត្រូវធ្វើ របាយការណ៍ជូនសន្និសីទសាកលអំពីដំណើរការអនុវត្តន៍អនុសញ្ញា ព្រមទាំងពិនិត្យលទ្ធភាពដាក់ក្នុងរបៀបវារៈនៃ សន្និសីទនូវសំណើសុំពិនិត្យកែលំអ្និមសារនៃអនុសញ្ញាទាំងស្រុង ឬដោយផ្នែកខ្លះ ។

មាត្រា ២០

១-សន្និសីទអាចសំរេចលើអនុសញ្ញាថ្មីមួយដែលកែលំអ្និមសារនៃអនុសញ្ញានេះទាំងស្រុង ឬដោយផ្នែក ហើយរៀបរយលែងតែអនុសញ្ញាបុរាណត្រឹមត្រូវមានកំណត់បទបញ្ញត្តិផ្សេងពីនេះ គឺ :

- (ក) ដោយមិនគិតដល់បទបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ១៩ ខាងលើ និងប្រសិនបើនៅពេលដែលអនុសញ្ញាថ្មីបានចូលជា ធរមាន ការឱ្យសច្ចាប័ននៃប្រទេសជាសមាជិកណាមួយចំពោះអនុសញ្ញាថ្មីមានន័យពេញច្បាប់ ថាប្រទេស នោះបានធ្វើអប្បបរមាប្រតិបត្តិកម្មជាស្វ័យប្រវត្តិលើអនុសញ្ញានេះ ។
- (ខ) ចាប់ពីពេលដែលអនុសញ្ញាថ្មីចូលជាធរមាន អនុសញ្ញានេះនឹងត្រូវឈប់បើកឱ្យប្រទេសជាសមាជិកធ្វើ សច្ចាប័នតទៅ ។

២-អនុសញ្ញានេះនឹងនៅជាធរមានទាំងទំរង់ និងខ្លឹមសារជាក់ស្តែងសំរាប់ប្រទេសជាសមាជិកណាដែល បានឱ្យសច្ចាប័នហើយ ប៉ុន្តែមិនទាន់បានឱ្យសច្ចាប័នចំពោះអនុសញ្ញាកែលំអ្និម ។

មាត្រា ២១

អត្ថបទបកប្រែភាសាអង់គ្លេស និងភាសាបារាំងនៃអនុសញ្ញានេះត្រូវទុកជាបន្ទាល់ដូចគ្នា ។

អត្ថបទនេះ គឺជាអត្ថបទយថាភូតមានលក្ខណៈជាអនុសញ្ញាដែលសំរេចដោយសន្និសីទសាកលនៃអង្គការអន្តរជាតិ

ខាងការងារនាសម័យប្រជុំលើកទីសាមសិបមួយ ដែលប្រារព្ធឡើងនៅទីក្រុងហ្សឺណែវ ព្រមទាំងបានប្រកាស
បិទនៅថ្ងៃទី ៩ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៤៨ ។

ជាកិច្ចបន្ទាល់ យើងសូមភ្ជាប់មកជាមួយនូវហត្ថលេខាដែលចុះនៅថ្ងៃទី ម្ភៃបី ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៤៨ ។

ប្រធានសន្និសិទ្ធ
F. ROSALES ARGUELLO

អគ្គនាយកនៃការិយាល័យអន្តរជាតិខាងការងារ
M. HANSENNE